

EEC NYTT

UTGITT AV FOLKEBEVEGELSEN MOT EEC
Nr. 5 Mars 1972 – Opplag 600.000

Dyrere strøm ved EF-medlemskap?

Høyere kostnader for industrien

Den norske strømprisen er den laveste i Europa. Særlig norsk industri nyter godt av en vesentlig billigere elektrisitet enn industrien i andre europeiske land. Dette blir brukt av tungindustrien som et viktig argument for medlemskap i EEC.

Fra flere hold blir det imidlertid nå arbeidet for en harmonisering av strømprisene i EF. For det første er den elektrokjemiske og den elektrometallurgiske industrien i Frankrike, Belgia og Vest-Tyskland meget engstelig for at tilsvarende norsk industri skal få særlig gode konkurransevilkår på grunn av den lave strømprisen.

Fra disse hold blir det lagt press på de respektive lands regjeringer for at strømprisen skal harmoniseres. Presset blir un-

derstøttet med trusler om eventuelt å flytte noe av virksomheten til Norge, konkret gjelder dette særlig den franske aluminiumstrusten Pechiney. For det andre blir det nå i EEC-hovedkvarteret utarbeidet planer om å skape en felles energipolitikk, som vil omfatte både en felles oljepolitikk og en felles elektrisitetpolitikk.

Når det gjelder det siste, blir det foretatt beregninger over framtidig produksjon og behov, samt muligheten for europeisk samkjøring. På grunn av tilbud om sovjetiske kraftleveranser til EEC-landene, står Norge sentralt i bildet ved en europeisk samkjøring. En samkjøring vil bety at elektrisitet vil bli en vare som i høy grad vil bli utvekslet over landegrensene, i motsetning til i dag. Dette vil nødvendigvis medføre en harmonisering av tariffene.

Likestilling for utlendinger til kjøp av norsk jord

Av professor, dr. juris Torstein Eckhoff

Noe av det viktigste i Romatraktaten er prinsippene om lik etableringsrett og fri kapitalbevegelser.

Med etablering menes å slå seg ned og drive næringsvirksomhet i et land. Traktaten krever at utlendinger fra EEC-land skal ha samme rett til det som innlendinger. De skal også ha samme rett som innlendinger til å erverve fast eiendom som de trenger i sin næringsvirksomhet. Vi kan kreve bevilling for å utøve bestemt yrke og konsesjon for erverv av eiendom selv om vi kommer inn i EEC. Men vi må ha samme regler og samme praksis for EEC-borgere som for nordmenn. Og all den stund vi ikke godt kan forby eiendomsoverdragelser mellom innlendinger, må vi også tillate utenlandske oppkjøp.

Med kapitalbevegelser menes kjøp og overføring til andre land av utenlandsk valuta, aksjer, obligasjoner og andre verdipapirer. Romatraktatens prinsipp går ut på at kapitalbevegelser over landegrensene innen EEC skal være helt fri. Prinsippet er ikke fullt gjennomført ennå, men slike kapitalbevegelser som har sammenheng med etableringer og eiendomskjøp er friggitt.

Det hevdes undertiden at vi ikke trenger å likestille EEC-borgere med nordmenn når det gjelder kjøp av hytter, tomter og småbruk m. v. til ferieføremål. Dette er i hvert fall galt hvis det dreier seg om kjøp av grunnarealer med

sikte på utparsellering og salg, eller om kjøp av hytte eller tomt med sikte på utleie. For dette er former for næringsvirksomhet som går inn under Romatraktatens etableringsregler.

INGEN SÆRORDNINGER

Dreier det seg om kjøp av hytte, hyttetomt, småbruk e. l. til private ferieføremål, får etableringsreglene ikke anvendelse. Men i slike tilfelle er det en annen bestemmelse i Romatraktaten som griper inn, nemlig artikkel 7 som har en helt generell regel om likestilling av EEC-borgere. Forutsetningen for at den skal få anvendelse er at forholdet ligger «innen denne traktatens anvendelsesområde». Det kan nok diskuteres om ferieføremål ligger innenfor traktatens anvendelsesområde — som er økonomisk politikk og sosialpolitikk. Men gode grunner taler for å svare ja på spørsmålet. Rekreasjon er en vesentlig forutsetning for effektiv økonomisk innsats. Det er derfor rimelig å tro at det ligger innenfor EEC's økonomiske målsetting å utnytte de rekreasjonsressurser som finnes i området uten forskjellsbehandling av innlendinger og utlendinger. Dette hevder i hvert fall EEC-tilhengeren Fr. Fr. Gundersen i sin bok Etableringsretten (utgitt av Europabevegelsen i Norge, 1970) s. 49—50.

Det er blitt påstått at vi under forhandlingene har fått

«garantier» fra EEC for at forskjellsbehandling på dette felt skal være tillatt. Det finnes imidlertid ikke noe om det i det store avtaleverk som ble undertegnet 22/1. Etter hva jeg har brakt i erfaring består «garantiene» bare i muntlige uttalelser som tjenestemenn i Kommissjonen skal være kom-

met med overfor norske forhandlere under de sonderinger som har vært foretatt. Slike uttalelser er selvsagt ikke bindende. Og etter det som er skjedd med jordbruksprotokollen, kan vi heller ikke føle oss helt sikre på at spørsmål og svar er korrekt oppfattet av de to parter.

Ut fra EEC's liberalistiske holdning til industrien er det mulig å hevde for det første at elektrisiteten er en del av de naturlige produksjonsvilkår, hvis pris derfor må tilpasses de lokale forhold, og for det andre at elektrisiteten er en så grunnleggende forutsetning for næringslivet, at prisen bør være den samme over hele området. Det siste synspunktet vinner mer og mer fram. Norge står her i en særlig uheldig stilling, etter som det bare er et spørsmål om kort tid før vi vil være nødt til å bygge varmekraftverk som leverer meget dyrere strøm enn vannkraftverkene. Vi vil neppe få lov til å la den dyre kraften gå til forbruk i hjemmene i storbyene og reservere den billigere vannkraften til industrien. I første omgang vil vi måtte regne med å bruke en gjennomsnittspris, i andre omgang den europeiske kraftprisen.

Konkret vil det bety en vesentlig forverring av norsk industris konkurransevilkår. Selve grunnlaget for den kraftkrevende tungindustrien i Norge vil da i høy grad bli revet bort. Vi kan ikke se at dette i det hele tatt har vært berørt i forhandlingene, og som medlem av EEC ville vi kunne våkne opp til en meget ubehagelig overraskelse. Særlig gjelder dette noen av de hardeste forkjemperne for medlemskap, nemlig aluminiumsindustrien.

Tallene på bordet

Regjeringen er ikke i stand til å fremlegge noen tall for hva medlemskapet i EEC vil koste. Under forhandlingene har man godtatt at Fellesskapets budsjett skal finansieres med midler fra den ytre tolltariff, fra landbruksavgifter og fra merverdiavgiften. Men ingen er i dag i stand til å si hva dette vil bety i kroner og ører. Tallene må nå bringes på bordet.

Stortinget må ikke kvittere på den blankosjekk statsminister Trygve Bratteli undertegnet i Bryssel 22 januar.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØVIND NIELSEN

Redaksjonskomite: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,

Ove Larsen og Ivar Sekne

Alternativ til medlemskap

Det har lenge vært hevdet fra tilhengerne av medlemskap at det ikke var noe alternativ for Norge. Denne måte å stille spørsmålet på er allerede i sitt utgangspunkt forskrudd. Spørsmålet er: Hva skjer dersom vi velger en annen ordning enn medlemskap? Denne mulighet har jo hele tiden vært tilstede som en klar forutsetning. I utenriksdebatten i januar i år uttalte statsminister Bratteli bl. a. at dersom det hadde vært spørsmål om å godta fiskeriforordningen av 1970 uten modifikasjoner «ville denne regjering ikke ha lagt fram noe forslag for dette storting om å gå inn i Fellesskapet». (En annen sak er at «modifikasjonene» er ubetydelige.) Uttalelsen innebærer nettopp at Regjeringen har forutsatt en annen ordning enn medlemskap som alternativ.

★

Opprettholdelse av vår samhandel med EEC kan utbygges i form av en handelsavtale. I den siste tid er det blitt klart at de EFTA-land som ikke søker medlemskap, bl. a. Sverige, tilbys en frihandelsordning for industrivarer. Dette er det samme som en omfattende handelsavtale. I Folkebevegelsens politiske plattform heter det: — Vårt siktemål er et utvidet internasjonalt samarbeid og som første alternativ å arbeide for at Norden på felles grunnlag tar opp forhandlinger med Fellesmarkedet om en handelsavtale. —

Folkebevegelsen er ikke noe politisk parti som i de enkelte detaljer ser det som en oppgave å bygge ut en alternativ markedspolitikk. Dette er de ordinære politiske organers oppgave, under hensyn til den politiske opinion og under hensyn til at medlemskap er avvist gjennom folkeavstemning og etterfølgende behandling i Stortinget.

Men det er Folkebevegelsens oppgave å konstatere at det allerede nå foreligger ett alternativ som er bedre enn medlemskap.

★

Frihandelsordningen innebærer at norsk eksportindustri krav om fri adgang til EF-markedet blir imøtekommet. Samtidig unngår vårt land en rekke av de negative virkninger som ville følge av medlemskap. Romatraktaten blir ikke gjeldende for Norge. Wernerplanens målsetting om en økonomisk og monetær union vil ikke omfatte vårt land, og heller ikke det politiske samarbeid innenfor Davignon-planen. Vårt land vil stå fritt i forhold til de langsiktige planer om en endelig politisk og økonomisk sammensmeltning av EF-landene. Vi vil fortsatt bevare vår nasjonale selvråderett og den nasjonale kontroll med den videre samfunnsplanlegging. Samtidig vil en frihandelsordning antagelig bli tilsvarende for i alle fall de tre nordiske land Norge, Sverige og Danmark, dersom også Danmark velger en annen løsning enn fullt medlemskap.

Etter at det nå er klart at folkeavstemningen i Danmark kommer den 2. oktober er det trolig at det norske folk kommer til å få en avgjørende innflytelse på utviklingen i Danmark ved at vi skal velge først.

Vi står nå i den situasjon at vi på nasjonalt og fritt grunnlag kan velge den vei vi finner riktig, etter at medlemskap er avvist.

Til våre lesere

Vi får mange reaksjoner på avisen. Noen negative, men flest positive. Det varierer fra truslebrev om å sette oss bak lås og slå og sprengte kontoret

i lufta til overstrømmende ros og konstruktive forslag til stoff. Daglig kommer det også telefoniske henvendelser, som regel hyggelige.

Folkeavstemningen

Regjeringen foreslår for Stortinget at folkeavstemningen skal holdes 25. september (med mulighet for 24. i tillegg). Voteringstemaet skal være «Bør Norge bli medlem av Det Europeiske Fellesskap?» Velgerne skal legge en ja- eller nei-seddel i urnen. Vi skal her ta opp en del viktige sider ved folkeavstemningen.

VOTERINGSTEMAET

er stort sett i tråd med Folkebevegelsens krav om: Ja eller nei til medlemskap. Dette kravet er det samlet inn titusener av underskrifter for landet over. Regjeringen har dermed ikke villet knytte forhandlingsresultatet til voteringstemaet.

Den har heller ikke gjort avstemningen plebisitær, dvs. knyttet temaet til oppslutning om Regjeringens standpunkt.

DANMARK

Den danske regjering har vedtatt at den danske avstemningen skal holdes 2. oktober, dvs. en uke etter den norske. Den tar dermed hensyn til den store vekt mange dansker legger på Norges endelige standpunkt og til både danske og norske EEC-motstanderes syn på dette spørsmålet. Norge kan dermed avgjøre Danmarks skjebne. Folkeavstemningen i Danmark er bindende.

KABINETTSPØRSMÅL

Men Regjeringen kan knytte utfallet av folkeavstemningen til sin egen skjebne ved å stille kabinettsspørsmål, ved å sette sin stilling inn for å oppnå flertall. Europabevegelsen har allerede uttrykt ønske om dette, men Regjeringen har ikke tatt noe endelig standpunkt ennå. — Folkebevegelsen har gjentatte ganger understreket viktigheten av at folkeavstemningen ikke gjøres til et for eller mot den sittende Regjering, men dreier seg utelukkende om EEC-spørsmålet. Men holder den nåværende motstanden i folket seg, kan vi i siste fase oppleve at Regjeringen bruker kabinettsspørsmålet som et siste pressmiddel på sine velgere.

Stortingsrepresentant Einar Førde (A) uttalte forleden at hvis så skjedde, ville folkeavstemningens legitimitet, resultatets alvor, bli sterkt svekket ved at sterkt vikarierende faktorer kom inn i bildet. Han ville forbeholde seg å foreta endelige tolkninger av folkeavstemningen ut fra hele opplegget foran avstemningen. Her kommer bl. a. fordelingen av statsmidlene inn. — Et liknende syn har en rekke av representantene på Tinget.

TOLKINGEN AV RESULTATET

Mange stortingsrepresentanter (bl. a. Garbo, Rossbach, Haugland og Kielland) har klart sagt fra at de bare vil bøye seg for et klart flertall for EEC ved folkeavstemningen. Det er blitt antydning 60-70 % eller ¾. Mange vil også ta særlig hensyn til enkelte distrikter eller næringer. Begrunnelsen er at det må være et klart

Dette viser at avisen blir lest og at den fyller et behov for motinformasjon til ensidig tilhengerpresse.

Men vi kommer bare hver 14. dag og har bare fire små sider til disposisjon. Derfor må vi kutte og prioritere hardhendt i stoffmengden. Alle som kommer med ideer og forslag må derfor smøre seg med tålmodighet.

— Hvorfor er det ikke farge på alle avisene? spør mange. Fordi det koster langt mer og tar lengre tid å trykke så store

flertall i folket for en sak av så stor nasjonal og historisk rekkevidde, og at Grunnloven krever ¾ flertall i Stortinget.

Ut fra folkemeningen i dag er disse spørsmålene lite relevante, men det kan være verd å ha dem i mente.

TIDSPUNKTET

Folkebevegelsen ønsker avstemning før sommerferien. Regjeringen vil vente til slutten av september. Cappelen bruker tekniske vanskeligheter (tidkrevende å få ut materialet til sjøfolk osv.) som begrunnelse. I Danmark regner en bare vel en måned fra vedtaket om folkeavstemning er fattet til den kan iverksettes. Ved tidligere avstemninger i Norge har det heller ikke vært nødvendig med flere måneder mellom. Men for hver dag som går minsker sjansen for juni. Det hele er et spørsmål om politisk vilje og handkraft.

Professor Leif Johansen skriver om tidspunktet i en artikkel i Dagbladet bl. a.:

Hovedsaken er etter min mening følgende: Avgjørelsen bør tas mens vi ennå har mest mulig frihet i valget.

Hvis folkeavstemningen kommer i slutten av september, vil følgende forhold gjøre seg gjeldende: De fleste EFTA-land vil på dette tidspunkt ha bestemt seg for hvilken markedsløsning de vil ha fra 1. januar 1973; noen vil gå inn som medlemmer av EF, noen

vil ha andre slags ordninger. De vil være i full gang med de praktiske detaljforberedelser. EF på sin side vil også være i full gang med forberedelsene til utvidelsen. Alle parter vil ha hendene fulle, og vil være lite innstilt på nye forhandlingsrunder. Hvis folkeavstemningen i slutten av september skulle resultere i et nei til medlemskap, vil Norge ha snaue tre måneder på seg til å ordne sitt forhold på annen måte om vi skal komme i takt med våre viktigste handelspartnere — og det altså i en situasjon hvor alle andre har mer enn nok med sitt og neppe har stor lyst eller kapasitet til å satse mye i nye forhandlinger med Norge.

Internt vil vi vel til september/oktober ha justert en del lover og bestemmelser med sikte på medlemskap, og vi vil vel også ha utarbeidet mer detaljerte avtaler på en rekke punkter mellom Norge og EF som eventuelt må brytes opp igjen.

Endelig vil norsk næringsliv delvis ha innstilt seg på medlemskapet. Mange disposisjoner må jo treffes med siktemål som strekker seg mer enn tre måneder inn i framtida!

Skal vi derfor ha en folkeavstemning hvor folk føler seg — og faktisk er — frie i sitt valg, må avstemningen komme snarest mulig!

pøn.

opplag. Derfor er beklageligvis bare 4 av 10 eksemplarer fargelagt.

— Hvorfor får vi ikke avisen regelmessig hver 14. dag? spør andre. Fordi hele vårt landsomfattende distribusjonsapparat er basert på frivillig innsats fra lokale tillitsmenn og medlemmer. Disse gjør en utmerket jobb. Men det finnes selvsagt husstander som kan falle utenfor av og til. Meld fra til oss hvis De ikke får avisen! Og er De EEC-motstander, ta gjerne på Dem en utdelingsordre.

Det strømmer daglig inn rapporter om vellykkede møter om EEC med stor oppslutning landet over. Stemningen er god og mot!

Forleden fikk vi en melding fra Lindås utenfor Bergen. Høyreformann Kåre Willoch møtte SF-formann Finn Gustavsen til duell. Sekundant for Willoch var redaktøren av Bergens Arbeiderblad. Sekundant for Gustavsen var redaktør av den kristne avisen «Dagen» i Bergen.

Venstre mot medlemskap

Landsmøtet i Venstre vedtok med 128 mot 95 stemmer å gå imot medlemskap i EEC. I vedtaket heter det bl. a.:

— A avgi vidtrekkende deler av norsk styringsrett til overnasjonale organer er bare forsvarlig dersom tungtveiende grunner på en overbevisende måte godtgjør at dette tjener våre internasjonale mål og er til beste for det store flertall i vårt folk. Landsmøtet finner at slike grunner ikke foreligger. Norsk medlemskap i EF vil etter landsmøtets mening svekke arbeidet for de verdier Venstre bygger på. En konkluderer med at Norge bør ta opp forhandlinger om en frihandelsavtale.

Partiformannen Helge Seip hørte til mindretallet som gikk inn for medlemskap. I den forbindelse saksøker vi fra en artikkel av Seip i 1961 i Dagbladet (som han da redigerte):

«De som prøver å gjøre denne saken vesentlig til et spørsmål om noen tollsatser — på gummifottøy for eksempel, eller papir eller aluminium — de gir et helt fellaktig inntrykk av perspektivene i det hele. Det er en perspektivforsnevring like skjebnesvanger som den tro at de meningsberettigede i denne saken bare er de som har hatt klippekort på strekningen Oslo—Paris eller Oslo—Strasbourg. Vil man først føre oss inn i Vest-Europas Forente Stater, bør det skje åpent og med vilje til å tenke igjennom og drøfte alle sider ved saken på forhånd.

Har Norge først med sin underskrift bekreftet et uoppsigelig medlemskap i organisasjonen, har vi dermed også fraskrevet oss viktige deler av de muligheter vi ennå har til å rå over nasjonens framtid.

At en integrasjon som skyver en del av våre avgjørelser til Bryssel, lar både opplegget til og forhandlingene om en rekke avtaler som gjelder vårt land bli foretatt andre steder, på andre språk og mye av tekniske spesialiteter som ofte må antas ikke å ha spesiell kjennskap til våre problemer eller interesse av å ta vare på våre synspunkter, må i seg selv bety temmelig mye.

Spør finnmarkingene hva det vil si å være utkantbefolkning i Norge, med Oslo som hovedstad. Hvor mye vanskeligere blir det ikke å nå fram til Bryssel?

Hele Norge kan ikke unngå å bli Europas utkant i mange retninger,» skrev Helge Seip dengang.

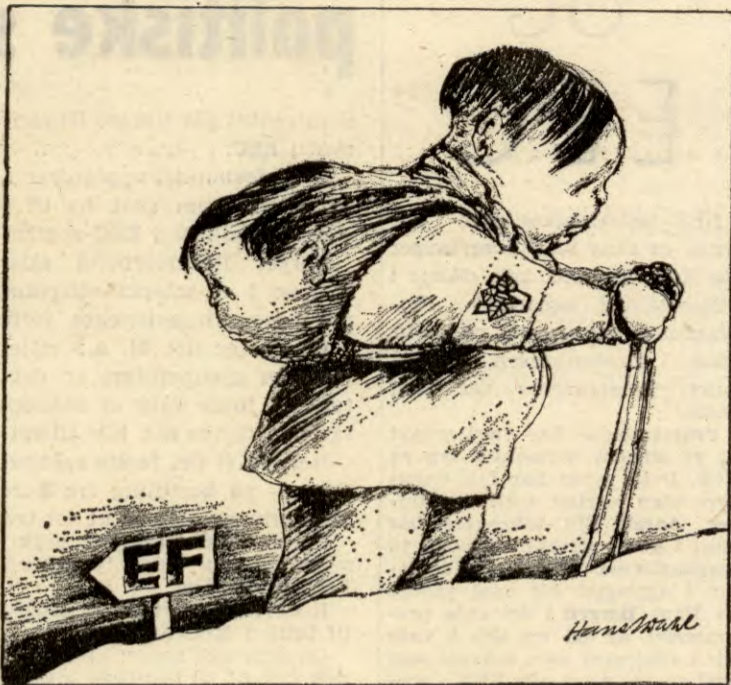
Europabevegelsen informerer

— Langhåra studenter og AUF-bråkmakere som strør om seg med anti-EF-slagord, har aldri gjort et ærlig arbeidsslag og hører ikke til i norsk arbeiderbevegelse!

Tonen virker kjent — og ganske riktig — det er Norges MacCarthy som har holdt foredrag igjen.

Sitatet er hentet fra den EEC-vennlige avisen Vestfold, som skriver: — Slik lød en av kraftsatsene til Haakon Lie under Tønsberg og Omlands Faglige Samorganisasjons EF-kurs i Lardal lørdag (19. februar).

Det fremgår ellers av referatet at Europabevegelsens sekretær holdt på i tre timer, at han fraba seg motsigelser underveis, at noen forlot møtet i protest — og at det ble en hissig debatt — om kursopplegget.

Februargallupen viser: 45% mot, 32% for Flertall mot i alle partier unntatt Høyre og økt motstand i Arbeiderpartiet

Norsk Gallupinstituttets februarundersøkelse ble foretatt etter forhandlingsresultat, undertegning i Bryssel og startskuddet for tilhengerens propagandaoffensiv. Men motstanden i folket holder seg. 45 % vil stemme mot medlemskap ved folkeavstemningen. 32 % for og 23 % vet ikke.

Det er flertall mot i alle partier unntatt Høyre. I Arbeiderpartiet har motstanden økt siden januar. Nå er 40 % mot og 35 % for.

I gruppen arbeidere er motstanden enda klarere: 50 % mot og 24 % for. Ikke rart at tilhengerpressen dysset ned denne gallupen.

Som omtalt i «EEC-NYTT» i forrige nummer ble det både i januar og februar-gallupen stilt ledende spørsmål, bestilt av Europabevegelsen. Men i februar ble disse ikke stilt foran spørsmålet om folkeavstemningen, slik at de ikke virker direkte ledende. Bruken av ledende spørsmål og misbruk av meningsmålingene i deler av pressen er blitt sterkt kritisert av en rekke professorer innen valgforskning og statsvitenskap. Vi håper at Norsk Gallupinstitutt fra nå av og fram til folkeavstemningen vil begrense seg til å stille spørsmålet: Ja eller nei til medlemskap ved folkeavstemningen?

Ledende spørsmål og forvrengning av fakta virker bare til å vanskeliggjøre en forsvarlig behandling av EEC-saken.

Ensretting i Arbeiderpartiet

Et notat som i februar ble utarbeidet av Arbeiderpartiets sekretær Ronald Bye og sendt til kadrene i partiet, avslører hvilket enormt press regjeringspartiets ledelse nå vil legge på tillitsmenn og medlemmer i arbeiderbevegelsen for å vinne kampen om opinionen i EF-saken. Hele notatet bærer preg av en ensretting fram til lands-

motene. Partisekretæren varslar at det vil bli en aktivitet på nivå med det som er vanlig under en valgkamp, og at opplegget vil bli tilsvarende kostbart. Opplegget inndeles i to faser. Den første strekker seg fram til landsmøtet i Arbeiderpartiet 21. og 22. april, den andre fase fram til folkeavstemningen i september.

— Politisk må den første fase være preget av at vi nå forlater «vente-og-se»-holdningen til fordel for en holdning preget av «en vilje til å si ja» til det tilbud som nå foreligger. Partisekretæren mener han finner dekning for denne linjen i de vedtak som er gjort i partiets og Landsorganisasjonens organer.

Både politisk og organisatorisk er årsmøtene i distriktpartiene det viktigste som skjer i tidsrommet fram til landsmøtet, skriver Bye. — Som vanlig deltar en representant for Sentralstyret og innleder om den politiske situasjonen. Disse innledningene vil overveiende bli preget av EF-saken.

TO INNLEDERE AVVISES

— I de tilfeller det gjøres framstøt med sikte på to innledere på årsmøtene (innleder mot Sentralstyrets representant) forutsettes dette avvist. Vi forutsetter at årsmøtedeltakerne selv ivaretar den motargumentasjon som måtte være ønskelig, skriver Bye.

Denne linjen med bare en innleder, for bare medlemskapsstyret, synes da også å ha gitt resultater i de 11 distriktpartiene som hittil har

avviklet sine årsmøter. Samtlige har fattet vedtak for medlemskap med stort flertall og valgt en overveldende overvekt av tilhengere til det ekstraordinære landsmøte.

HENGES PÅ ANDRE TILTAK

EF-saken anbefales brakt inn i møter og sammenkomster som egentlig dreier seg om andre saker. — EF-spørsmålet skal henges på de tiltak som er planlagt på et tidligere tidspunkt og i en annen sammenheng, skriver Bye. Det heter i sekretærens notat at det forutsettes at LO tar med EF-saken på de distriktsmessige tariffkonferanser som blir arrangert i forbindelse med tariffrevisjonen. EF-saken skal videre settes opp på de konferanser om bedrifts-demokrati som skal holdes innledt i distriktene i den nærmeste tida. I den utstrekning det er mulig, skal det også søkes innpass på årsmøtene i fagforeningene. Likeledes skal saken opp på saklisten for årsmøtene i kommunepartiene. I tillegg skal det arrangeres felles regionale konferanser innen fylkene for «toneangivende» tillitsmenn i partiet og fagbevegelsen. Partisekretæren forutsetter

bare innledning om Regjeringens EF-opplegg (stortingsmeldingen) på alle disse møter og konferanser.

2000 TONEANGIVENDE

Et spesielt EF-kontaktnett bestående av 2000 toneangivende tillitsmenn og medlemmer skal etableres landet over. Nettet skal spre materiell og «munn-til-munn»-informasjon, spesielt inne på de store arbeidsplasser. Nettet skal skoles og informeres på en spesiell måte som ikke er nærmere angitt.

En ny landsomfattende «papir-aksjon» skal avvikles i dagene 15.—20. mars etter samme mønster som høsten 1971. Alle regjeringsmedlemmer, stortingsmennene, statssekretærene og de faglige toppillitsmenn skal holde politiske foredrag med hovedvekt på EF i lokalavdelingene.

FAGBEVEGELSENS SLAGORD

1. mai vil bli preget av EF-saken, fastslår sekretær Bye, og tilføyer: — Det vil ikke bli gjort noen forsøk på å unngå at dette blir tilfelle. I de 1. mai-forberedelsene som starter i samorganisasjonene og i kommunepartiene må det føl-

OLJEN og EEC- debatten

I artikkelen «Utenlandske stor-konserner påvirker EEC-debatten» (EEC-NYTT nr. 3) ble det referert til uttalelser fra stortingsmann Øyvind Bjorvatn i forbindelse med spørsmålet om Phillips og petrokjemisk industri på Lista. Bjorvatn mener at omtalen kan gi inntrykk av at han har engasjert seg på Phillips-gruppens vegne i denne saken. Noe slikt vil vi selvsagt ikke antyde, og vi gir herved stortingsmann Bjorvatn en forsikring om at vi ikke et øyeblikk vil dra hans integritet i tvil, selv om vi fremdeles er uenig i hans syn på EEC-spørsmålet.

gelig skje en aktivisering som hindrer motstanderne å dominere, fortsetter han.

Hovedparolen for 1. mai blir i år «Samarbeid og fellesskap». Dette skal også være fagbevegelsens EF-slagord helt fram til folkeavstemningen. 1. mai-merket vil bli utformet som et symbol av dette slagord, skriver Bye. (Merket symboliserte det utvidede EF med 10 like store sirkler i en sirkel rundt slagordet. Dette utfordrende symbolet skal visstnok være droppet i den videre planleggingen).

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515 Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag

Trykt i Morgenpostens trykkeri

Tyskerne vil rense bensinen Får ikke lov av EF!

Den vest-tyske regjering har vedtatt en lov som påbyr mindre blyinnhold i bensinen. Et helt konkret tiltak for å dempe forurensningen av luften. Men hva skjer?

Kommisjonen i Bryssel gjør anskrik og anklager tyskerne for å bryte selvste Roma-traktaten! Kommisjonen ser forurensningsproblematikken fra følgende synsvinkel:

Tiltak mot forurensning må ikke forrykke konkurransevilkårene for industrien i medlemslandene. Handelsdiskriminering er iflg. Roma-traktaten forbudt, og blyinnhold-loven skaper omkostningsproblemer for oljeraffineriene og bilfabrikkene i ikke-tyske EF-land, fordi det må settes i gang spesialproduksjon til tyskerne. Dette er mer kostbart enn serieproduksjon.

EF må gå i takt. Og her er vi fremme ved selve kjernen: Kommisjonen er i og for seg ingen motstander av tiltak mot forurensning, men visse hellige prinsipper verdsettes høyere: Den økonomiske vekst og fri konkur-

ranse. Miljøverntiltak må derfor ko-ordineres og gjelde for hele EF-området. Et slikt syn, som selvsagt er det eneste logiske for dem som har som oppgave å sørge for at Roma-traktaten blir etterlevet, får viktige konsekvenser:

I EF vil miljøverntiltak som vil ønskes gjennomført bli utsatt for kritisk granskning av kommisjonen. Den vil spørre: Blir konkurransevilkårene forrykket? Svært ofte vil de det, og Kommisjonen er da forpliktet til å legge hindringer i veien for oss.

Miljøverntiltak må gjennomføres samtidig for alle EF-land, dersom konkurranse- og økonomisk vekst-prinsippene skal bli ivarettatt. Konkret vil dette bety at EF blir et enormt treghetsmoment i hele arbeidet med å skape et rene Norge.

Kommisjonens kamp mot den vest-tyske blyinnhold-lov har på en god måte klargjort forholdene. Det vil nå være langt enklere å vurdere tilhengerens argument om at vi må inn i EF for å løse våre forurensningsproblemer.

FB-landet rundt

REISESEKRETÆRER

Fylkesformannen Ole J. Altermark reiser no for Folkebevegelsen i Nordland fylke. Førre veka vitja han Lofoten og står no for tur til å reise til sørfylket.

I Finnmark reiste Roald Kristiansen for eit par veker sidan ut på ein lengre tur for å stifte lokalutval av Folkebevegelsen i fylket.

På Vestlandet er Oscar Danielsen på nytt tilsett som reiseekretær. Han er no på ei rundreise i Sogn og vitjar desse stadene: Aurland, Lærdal, Ardal, Gaupne, Hermansverk, Balestrand og Vik.

NYE LOKALUTVAL

Sidan sist er det m.a. skipa lokalutval i Vennesla, Alvdal, Vågan, Gjemnes, Hjørtedal og Gjerstad.

SUNNMØRE

Sunnmørs-utvalet av Folkebevegelsen hadde årsmøte i Alesund laurdag 4/3. Tor

Berre frå sekretariatet orienterte om situasjonen no og arbeidet framover, og til slutt vart det vald nytt Sunnmørsutval samansett av folk frå alle politiske parti og frå dei ulike delar av landsdelen.

AKSJON FOR NORSK SELVRADERETT

Fredag 17. mars avholder Kontaktutvalget for Folkebevegelsen på Universitetet i Oslo en aksjonsdag mot norsk EF-medlemskap. Under mottoet «Styrk motstanden i Oslo — gi en dag for norsk selvraderett» vil det denne dagen bli avholdt over 30 stands i Oslo by med diskusjon og utdeling av opplysningsmateriell. Dessuten vil det bli delt ut materiell på trikke- og bussholdeplasser og jernbanestasjoner.

Kontaktutvalget oppfordrer i samband med dette studentene til å forlate Blindern denne dag og ta del i aksjonene i Oslo by. Studentenes aksjonsdag avholdes på bakgrunn av den forestående stortingsbehandling av lovforslaget om folkeavstemningen og meldingen om EF-saken.

KLIPP UT

SEND INN

Dersom De ønsker å bli medlem i

FOLKEBEVEGELSEN —

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,—, over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og noter «medlemskap» e.l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippet eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

FOLKEBEVEGELSEN
MOT NORSK MEDLEMSKAP I FELLESMARKEDET
Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 20 86 69
Bankgiro 8200.01.36065

NRK OG EEC

NRK-skolekringkastingen har sendt en serie på 6 programmer om Norge og EEC, kalt «Norge i internasjonalt samarbeid». Programmene var beregnet på 8.—10. klasse i ungdomsskolen og gymnasiet. Programleder var Rolf Oulie.

Programmene har vært preget av et offisielt harmonisk syn på EEC. Dette synet har fått dominere uten særlige motforestillinger. Antall EEC-tilhengere har vært i klar overvekt i forhold til motstanderne. Denne ensidigheten i opplegget ble også påpekt av Hans Borgen i det siste programmet, og det må sies å være lite i tråd med «den balanse som skal gjennomsyre alle NRK's programmer om EF» ifølge kringkastingssjef Torolf Elster. — Har de nedsatte programkomiteer, som skal behandle EEC-programmene, i det hele tatt vurdert denne skoleserien?

Per Øivind Nielsen.

Rederne ansetter politiske sekretærer

Som ventet går Norges Rederforbund til offensiv for å få Norge med i EEC.

Rederforbundet oppfordrer nå rederiene til å ansette politiske sekretærer som skal ha til oppgave å påvirke sjøfolkene og «deres familier» i EEC-spørsmålet.

Norges Rederforbund skisserer opp sin markedspolitiske strategi i et internt «disponentsirkulære» som er sendt ut til næringsorganisasjonenes forbindelser.

Her heter det bl. a.: «Gjennom opinionsundersøkelser som nylig er gjennomført er det vist at skipsfartens vilkår veier tungt i folks valg av standpunkt, og at talsmenn for skipsfarten i denne sak blir tillagt stor betydning.»

Her ser vi det første resultat av den undersøkelsen som Scan Fact — på bestilling fra Europabevegelsen — foretok på Markedsføringskolen blant «et tversnitt av den norske befolkning».

Denne undersøkelsen gikk bl. a. ut på å kartlegge hvilke spørsmål som veide tyngst når folk skulle ta sitt standpunkt i EEC-spørsmålet.

Rederforbundet tilbyr brosjyrer, foredragsholdere, filmer m.m. til bruk i EEC-arbeidet.

Og som det heter: «Det må legges vekt på at EF-informasjonen når ut til samtlige ansatte og deres familier.»

«Man vil foreslå at rederiene overveier følgende tiltak: a) utpeke en funksjonær som er spesielt ansvarlig for informasjonen innad og samtidig rederiets kontaktsmann overfor annen EF-virksomhet i distriktet.»

Altså, det enkelte rederi anbefales å ansette politiske sekretærer som utelukkende skal ha til oppgave å propagandere for norsk EEC-tilslutning blant sjøfolkene og deres familier.

STEM NEI

- Denne gutten brukes i en kampanje for fullt norsk medlemskap i EEC. Reklamebyrå: Holter, Young & Rubicam.
- Byrået selger forbruksvarer.
- Norge er ingen salgsvare.
- Vi avgjør selv framtida
- DU skal velge.

Koalisjonen

Av Erling A. Hansen

Nylig gjorde en del av dagspressen offentligheten kjent med Høyres opplegg til kampanje for EF-medlemskap i tida fram til folkeavstemningen. Etter å ha konstatert at kampanjen må differensieres overfor de ulike grupper av befolkningen, heter det:

— Et utgangspunkt for differensieringen bør være at Høyre kun prioriterer de målgrupper overfor hvilke vår argumentasjon og kampanjeaktivitet har større virkning enn tilsvarende innsats fra andre hold. Som regel bør nevnes forholdet til Arbeiderpartiets velgere og LO's medlemmer. Venstre-ekstremistene søker, til dels med stort hell, ved agitasjon og skremser å drive flest mulig Ap-velgere over på sin og dermed motstandernes side.

For sakens skyld bør vi derfor overfor gruppen «arbeidere» spille en helt tilbaketrukket rolle, og erkjenne at Arbeiderpartiet + LO, og til dels Europabevegelsen, vil ha langt bedre muligheter enn Høyre til å få gruppen i tale. EF-motstanderne vil, uten tvil med effekt, kunne spille på følelsen av at «når Høyre går så helhjertet inn for saken, kan den umulig være til arbeiderklassens fordel».

Ap-velgernes tradisjonelle lojalitet overfor sin partiledelse er — i denne situasjon — uten tvil en stor fordel også for Høyre.

Høyre går altså ut fra at Arbeiderpartiet/LO påtar seg rakkertjenesten overfor gruppen «arbeidere».

Det forferdende er naturligvis ikke Høyres kyniske holdning, men den ufattelige kritikkløshet som DNA/LO griper rollen med.

Den store høyre-koalisjonen er åpenbart allerede en realitet i alt — unnatt akkurat i navnet.